

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ,

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ.

Δεν είναι δύσκολο να αποκωδικοποιήσουμε όσα ζούμε τα τελευταία χρόνια, τόσο από τις αλλαγές που βλέπουμε στη ζωή μας και τα γεγονότα καθαυτά, όσο και από τα λόγια των κυβερνητικών εκπροσώπων και των Μ.Μ.Ε. που τα συνοδεύουν ή τα προλογίζουν. Όλα, εν τέλει, συνοψίζονται σε δύο βασικούς άξονες: Στροφή προς το νέο-φιλελευθερισμό και συνεχή ένταση των διακρατικών ανταγωνισμών. Έννοιες που δύσκολα μπορούμε να τις καταπιούμε, τις βλέπουμε παρ' όλα αυτά να μεταφράζονται διαρκώς στην καθημερινότητά μας. **Συνεχείς ιδιωτικοποιήσεις υπηρεσιών, αγαθών, αστικού και φυσικού περιβάλλοντος· διάλυση των κεκτημένων εργατικών και κοινωνικών αγώνων· τόνωση του εθνικού αισθήματος και ενίσχυση του ρόλου του κράτους ως τον μοναδικό αρμόδιο ρυθμιστή της ζωής μας. Και πώς αλλιώς θα μπορούσε να επιβληθεί αυτό; Με τη βία!** Με φυσική και νοητική καταστολή που πια τη βιώνουμε σε όλες τις πτυχές της ύπαρξής μας, από την απαγόρευση κυκλοφορίας και τον περιορισμό της κοινωνικότητάς μας, στον τραμπουκισμό από τους μπάτσους και την οικονομική εξόντωσή μας από τα πρόστιμα και την ανεργία.

Η κρατική διαχείριση της υγειονομικής κρίσης του τελευταίου χρόνου επιβεβαιώνει ότι για το κράτος δεν έχουν αλλάξει οι προτεραιότητες του: (α) ολοένα και μεγαλύτερη συσσώρευση κέρδους για το κεφάλαιο, και (β) ισχυροποίηση του στην γεωπολιτική σκακιέρα της διαχείρισης της ενέργειας. Εν απουσία ουσιαστικών μέτρων με στόχο την προστασία της υγείας μας, είδαμε:

- να δίνονται υπέρογκα ποσά στα Μ.Μ.Ε.
- να συνεχίζεται η υποτίμηση της δημόσιας υγείας ενώ ταυτόχρονα εξασφαλίζεται “πελατεία” για τις ιδιωτικές κλινικές,
- να θυσιάζεται το φυσικό περιβάλλον για χάρη των πολυεθνικών του χρυσού και της ενέργειας αφού με το νομοσχέδιο της περασμένης άνοιξης καταργούνται ουσιαστικά οι προστατευόμενες περιοχές NATURA
- να διογκώνονται συνεχώς οι μηχανισμοί καταστολής (με πολλά δις σε στρατό και αστυνομία) και την όλο και μεγαλύτερη πρόσδεση στον πολεμοχαρή μηχανισμό του NATO.

Με βάση και τα παραπάνω παραδείγματα, η ακλόνητη προσήλωση του κράτους στους στόχους του δεν είναι κάτι που το κατεβάζουμε από το μυαλό μας. Άλλωστε και το ίδιο το έχει παραδεχτεί με την κυβέρνηση Ν.Δ. να περηφανεύεται ότι τίποτα δεν σταματάει τον προγραμματισμό της. Και μάλλον ο χαρακτηρισμός «διαχείριση» για την πανδημία μπαίνει χαριστικά. Αυτό που σίγουρα μπορούμε να πούμε είναι ότι παρά την υγειονομική κρίση το κράτος συνεχίζει την ατζέντα του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Γιατί η φράση «διαχείριση της πανδημίας» δεν είναι ο δόκιμος όρος; **Μπροστά σε μία υγειονομική κρίση, έστω ανθρωπιστικά, θα περίμενε κανείς ενίσχυση του Ε.Σ.Υ., δηλαδή την εξασφάλιση της δωρεάν πρόσβασης στην υγεία για όλους και όλες, ντόπιους και μετανάστες, και παρακολούθηση της πορείας του ιού με τα κατάλληλα εργαλεία.** Το διάστημα από τον περασμένο Φλεβάρη, λοιπόν, αντί να δούμε προσλήψεις υγειονομικών, κάλυψη των αναγκών σε Μ.Ε.Θ. και υλικότεχνικό εξοπλισμό των δημόσιων νοσοκομείων, βιώσαμε τη χλεύη με μουσική υπόκρουση και τα παλαμάκια της Μαρέβα στα μπαλκόνια. Το κράτος, που λεφτά δεν έχει αλλά λεφτά βρίσκει, επέλεξε να τα επενδύσει στον τομέα του «δημοσίου» που θεωρεί απαραίτητο για να μπορέσει να εξασφαλίσει την ύπαρξη και τα συμφέροντά του: Σε μπάτσους και στρατό. Για το 2021-2025, δεσμεύτηκαν από τον κρατικό προϋπολογισμό 2,49 δις για την αγορά μαχητικών

αεροσκαφών rafale από τη Γαλλία. Τον Δεκέμβρη του 2020 πρόγραμμα για εξοπλισμό της αστυνομίας κόστισε 31 εκατ. ευρώ. Επιπλέον, αντί να καλύψει τα τεράστια κενά στους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων, προχώρησε στην πρόσληψη 1.500 ειδικών φρουρών στην ΕΛ.ΑΣ. και 800 συνοριοφυλάκων και την ίδρυση νέου σώματος αστυνομίας για τα Πανεπιστήμια. Και τα παραπάνω είναι μερικά παραδείγματα μόνο.

Η συνέχιση, λοιπόν, της υποτίμησης της δημόσιας υγείας, εν μέσω μάλιστα μιας υγειονομικής κρίσης που έχει τεντώσει τα όρια των εργαζομένων και των υποδομών, είναι μια πολιτική – δωράκι για την ιδιωτική ασφάλεια και υγεία. **Φτάνει μόνο να αναλογιστεί κανείς την αναμονή που προϋπήρχε στα δημόσια νοσοκομεία, λόγω της χρόνιας υποβάθμισής τους σε υλικοτεχνικό εξοπλισμό και ανθρώπινο δυναμικό, και σε τι κατάσταση θα είναι μετά από ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα αναστολής, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, των τακτικών χειρουργείων.** Παίζοντας με τη ζωή μας κυριολεκτικά έχουν ορίσει ποιο πρόβλημα υγείας θεωρείται σοβαρό ώστε να αντιμετωπιστεί τώρα και για τους υπόλοιπους βλέπουμε κι ας μειώνει δραματικά την ποιότητα ζωής μας. Φυσικά όποιος/α πλέον χρειάζεται κάποιου είδους επέμβαση ή/και εξειδικευμένη εξέταση είτε θα περιμένει ποιος ξέρει πόσο καιρό είτε θα στραφεί στις ιδιωτικές κλινικές. Ταυτόχρονα, την περίοδο που οι χαμηλές τάξεις συμπιέζονται όλο και πιο βίαια προς τη βάση της κοινωνικής πυραμίδας, **είναι ξεκάθαρο από την ενίσχυση των μπάτσων -τόσο σε ανθρώπινο δυναμικό όσο και σε εξοπλισμό- ότι το κράτος ήδη προετοιμάζεται να αντιμετωπίσει όποιον/α εξεγείρεται στο εσωτερικό του απέναντι στη νέο-φιλελευθεροποίηση αυτή.** Ταυτόχρονα, η ενίσχυση του στρατού και η εθνικιστική/πολεμική ρητορική από κράτος και Μ.Μ.Ε. καλλιεργεί το απαραίτητο υψηλό αίσθημα «εθνικής ενότητας» που θα μάς στείλει να γίνουμε κρέας για οβίδες στο ενδεχόμενο που οι συνεχείς διακρατικές εντάσεις μεταφραστούν σε πραγματικές πολεμικές συρράξεις.

ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΤΟ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ, ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

Τη στιγμή που η ρητορική της ατομικής ευθύνης κλιμακώνεται και οι απαγορεύσεις διογκώνονται, η πραγματικότητα που βιώνουμε στην εργασία είναι διαφορετική. Ενώ η κυβέρνηση μιλά για αποφυγή συνωστισμού στους εργασιακούς χώρους, τα δρομολόγια των Μ.Μ.Μ. παραμένουν ελάχιστα. Τα μέτρα προστασίας στην εργασία είναι σχεδόν ανύπαρκτα και τα περισσότερα διαγνωστικά τεστ πληρώνονται από τις τσέπες των εργαζομένων. Η επιβαλλόμενη καραντίνα/αναρρωτική σε περίπτωση επαφής με κρούσμα ή νόσησης με τη βούλα του νόμου μεταφράζεται σε απλήρωτες υπερωρίες, ενώ δεν λείπουν και οι καταγγελίες που τα αφεντικά απέκρυπταν επιβεβαιωμένα κρούσματα στους χώρους εργασίας, όπως σε διάφορα καταστήματα jumbo, σουπερμάρκετ και εταιριών κούριερ, και ανάγκαζαν τους εργαζομένους που είχαν διαγνωστεί θετικοί να δουλεύουν κανονικά. Από την άλλη η επιβολή της κατά 50% τηλεργασίας απλά μετακυλιεί το λειτουργικό κόστος (ρεύμα, θέρμανση, εξοπλισμός) στις πλάτες των εργαζομένων, την ίδια ώρα που κάποιοι άλλοι αναγκάζονται να ζήσουν με το επίδομα αναστολής. **Ένα επίδομα ανεπαρκές για την κάλυψη των βασικών αναγκών και μια προσωρινή αναστολή εργασίας που όταν αρθεί θα δώσει τη θέση της στην ανεργία.** Και ενώ το μεγάλο κεφάλαιο συνεχίζει να πλουτίζει εν μέσω πανδημίας, ενδεικτικά να αναφέρουμε τον πολλαπλασιασμό των κερδών σουπερ-μάρκετ, μεταφορικών εταιριών και μεγάλων on-line καταστημάτων, οι εργαζόμενοι έχουν γίνει λάστιχο με εξαντλητικά ωράρια, καλύπτοντας τεράστια εργασιακά κενά, καθώς δεν έχουν γίνει προσλήψεις και ο φόρτος εργασίας πέφτει στις πλάτες λίγων.

Και την περίοδο που είτε αργοπεθαίνουμε χωρίς δουλειά, γιατί εμείς είμαστε η τάξη που είναι εξαρτημένη από τον μισθό της, ή πεθαίνουμε κυριολεκτικά στη/από τη δουλειά, λόγω της όλο και αυξανόμενης εντατικοποίησης, το κράτος έχει δείξει, και σε αυτήν την περίπτωση, με πολύ σαφή τρόπο ποια είναι η στοχοθεσία του. Το Νοέμβριο του '20, τέθηκε το αντι-εργατικό νομοσχέδιο που θεσπίζει:

- Την εξαντλητική 10ωρη εργασία και την αύξηση του πλαφόν των υπερωριών,

- την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας,
- την ελαστικοποίηση των ωραρίων μας μέσω της ηλεκτρονικής κάρτας εργασίας (αφού οι εργοδότες θα μπορούν να το τροποποιούν ανά πάσα στιγμή μέσω της πλατφόρμας ΕΡΓΑΝΗ II)

Με το «Πόρισμα Πισσαρίδη» να δίνει το σινιάλο και να θέτει το πολιτικό πλαίσιο των μέτρων αυτών, βλέπουμε τι θα πει στην πράξη «νεοφιλελεύθερος άνθρωπος». **Αυτός, δηλαδή, που διαθέτει κυριολεκτικά απεριόριστο χρόνο στη δουλειά του με αντάλλαγμα όλο και μικρότερο μισθό.** Νωρίτερα είχε ψηφιστεί ο νέος πτωχευτικός κώδικας της «δεύτερης ευκαιρίας» που χαρίζει στις πτωχευμένες επιχειρήσεις τις χρωστούμενες αποζημιώσεις. Και όλη αυτή η υποτίμηση της εργασιακής μας δύναμης, συνοδεύτηκε με καταστολή των μέσων αντεπίθεσής μας, του συνδικαλισμού. **Το ψηφιακό φακέλωμα, η ψηφιακή ψήφιση της απεργίας, η απαγόρευση περιφρούρησης και κατάληψης χώρων και η υποχρέωση για προσωπικό ασφαλείας 40% συνθέτουν ουσιαστικά την απαγόρευση της ολικής απεργίας.** Παράλληλα, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, το αρμόδιο όργανο για την επίλυση των αυθαιρεσιών των εργοδοτών εις βάρος των εργαζομένων, αντικαθίσταται από έναν οργανισμό ελεγχόμενο από τα ίδια τα αφεντικά (θα έχουν μέλη του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων κ.λπ.)! Και σαν μην έφταναν όλα αυτά, εν μέσω καραντίνας κανονικοποιήθηκε και η απαγόρευση συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων «για υγειονομικούς λόγους», με πρόστιμα 3.000€ και 5.000€ στους διοργανωτές.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ Η ΕΞΙΣΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΗ, ΚΡΙΣΗ ΙΣΟΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΟΥΤΕ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ
ΟΥΤΕ ΥΠΟΜΟΝΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ
ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ

Η μόνη «διαχείριση» της υγειονομικής κρίσης ήταν η καταστολή: Καραντίνα και πρόστιμα. Το επιβαλλόμενο λοκντάουν δεν είναι, βέβαια, αυτοσκοπός του κράτους, αλλά σίγουρα είναι μια ανέξοδη υγειονομική, και βολική για διάφορους λόγους, λύση. Από τη μία το κόστος και οι ευθύνες της πανδημίας γίνονται πια ατομική υπόθεση και βαραίνουν τις πλάτες της κοινωνικής βάσης, και από την άλλη ενισχύεται η παρουσία του κράτους και της καταστολής σε κάθε πτυχή της καθημερινότητας μας. **Από τη μία η ζωή μας περιορίστηκε στο σπίτι-δουλειά-σπίτι και ο συλλογικός μας χρόνος για κοινωνικοποίηση συρρικνώθηκε και από την άλλη κανονικοποιείται η εν δυνάμει αστυνόμευση κάθε κοινωνικής δραστηριότητάς μας.** Σαν σενάριο βγαλμένο από δυστοπική ταινία, οι μπάτσοι, και κατ' επέκταση το ίδιο το κράτος, μπορούν να κρίνουν ως παράνομη οποιαδήποτε δραστηριότητά μας πέρα από την εργασία και την κατανάλωση. **Οι δημόσιοι χώροι, οι χώροι που παίζουμε από παιδιά, αράζουμε με τις φίλες/ους μας και διεκδικούμε ό,τι μάς ανήκει, είναι απαγορευμένοι για εμάς, αλλά παράλληλα είναι κατειλημμένοι από τους μπάτσους, οι οποίοι έχουν το ελεύθερο να τραμπουκίσουν, να δείρουν, να κόψουν το εξοντωτικό πρόστιμο των 300€ (όταν ο βασικό μισθός είναι 550€), και να πράξουν όπως θέλουν.**

Είναι φανερό ότι ενώ το κράτος παρουσιάζεται ως ειδικός λοιμωξιολόγος, που έχει ως συμφέρον του το γενικό καλό της ανθρωπότητας, και ο λόγος του ως αντικειμενικός και επιστημονικός, στην πραγματικότητα οι αποφάσεις που παίρνει -ή δεν παίρνει- είναι καθαρά πολιτικές, είτε σχετίζονται με την πανδημία είτε όχι. **Ουσιαστικά δεν μιλάμε για «διαχείριση» μιας υγειονομικής κρίσης, αλλά για αναπροσαρμογή στα νέα δεδομένα για την επίτευξη των στόχων του.** Η διαχείριση, όμως, της εν λόγω κρίσης δεν διαφέρει από τη διαχείριση άλλου είδους κρίσεων, οικονομικές ή περιβαλλοντικές. Οι αποφάσεις του κράτους πάντα ήταν με γνώμονα την εξασφάλιση του ίδιου και του κεφαλαίου. **Αρκεί να θυμηθούμε ότι και το 2010-2011 η απάντηση στην οικονομική κρίση δεν ήταν άλλη από την εξασφάλιση του μεγάλου κεφαλαίου με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, την αμείλικτη υποτίμηση της ποιότητας ζωής μας και την απόλυτη καταστολή της εργατικής τάξης με κάθε μέσο στις μαζικές αντι-μνημονιακές διαδηλώσεις.** Και όσοι/ες επιβιώσουμε από την φτωχοποίησή μας έχει καλώς. Θα ήταν μάλλον αφελές να περιμένουμε, λοιπόν, σε αυτή την περίπτωση το κράτος να δράσει με στόχο την πρόληψη και την προστασία μας.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΗ ΑΝΤΟΧΗ. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗ ΤΑΞΙΚΗ.

Με ή χωρίς λοκντάουν το κράτος έχει δείξει πως η ατζέντα του διαμορφώνεται με βάση τα συμφέροντα της τάξης των πλουσίων και αυτό δεν αλλάζει. Από τη μία έχουμε τη διαδικασία νεοφιλελευθεροποίησης και από την άλλη την οχύρωση του κράτους στο εσωτερικό του, με φόντο πάντα τις διακρατικές διαπραγματεύσεις. **Η ανάγκη για την οργάνωσή μας είναι πιο επιτακτική από ποτέ. Μακριά από αντικοινωνικές και πεσιμιστικές λογικές, να σπάσουμε την απομόνωσή μας στην πράξη.** Είμαστε απέναντι σε κάθε μορφή υποτίμησης των ζωών μας και στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Στεκόμαστε δίπλα στους αγώνες του υγειονομικού προσωπικού για ενίσχυση του Ε.Σ.Υ., στους αγώνες των διανομέων και κάθε εργαζόμενου που μάχεται για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Πλάι στους μαθητές/φοιτητές και τους εκπαιδευτικούς στήνουμε αναχώματα στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας. Όλοι και όλες μαζί χτίζουμε αντιπολεμικά μέτωπα δηλώνοντας ξεκάθαρα ότι οι προλετάριοι/ες δεν πολεμάμε αναμεταξύ μας. Αρνούμαστε στην πράξη την λεηλασία της φύσης για τα κέρδη τους. **Διεκδικούμε όλα όσα μας ανήκουν, τη ζωή μας την ίδια.**

ΜΕ ΠΑΝΔΗΜΙΑ Ή ΧΩΡΙΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ ΔΕ ΣΤΑΜΑΤΑ

**ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΦΟΒΟ, ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ, ΤΟΝ ΑΤΟΜΙΚΙΣΜΟ**

**ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ - ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ, ΤΗ ΦΥΣΗ,
ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ
ΠΡΟΤΑΣΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΧΩΡΙΣ
ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ**

Μάρτιος 2021, Αλεξανδρούπολη

Κατάληψη Παλιού Νεκροτομείου
<https://palionekrotomeio.espivblogs.net/>

